இனிமையான குழந்தைகளே! பாபா தான் உங்களுடைய தந்தை, ஆசிரியர் மற்றும் குருவாக உள்ளார். வாழ்ந்துகொண்டே அவருடையவராகி மாலையில் உருட்டப்பட வேண்டும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எந்த நிச்சயத்தின் ஆதாரத்தின் மூலம் உறுதியான (பக்கா) பிராமணர் ஆகின்றீர்கள்?

பதில். இந்த கண்களின் மூலம் தென்படக் கூடிய தேகம் முதற்கொண்டு சேர்த்து அனைத்துமே பழையவையாகும் என்ற நிச்சயம் முதலாவதாக உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த உலகம் மிகவும் மோசமானதாகும். இது நாம் வசிக்கத் தகுந்ததல்ல. நமக்கு தந்தையிடமிருந்து புதிய உலகின் ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. இந்த நிச்சயத்தின் ஆதாரத்தின் மூலம் நீங்கள் வாழ்ந்தபடியே இந்த பழைய உலகம் மற்றும் பழைய சரீரத்திலிருந்து இறந்து தந்தையுடையவராக ஆகின்றீர்கள். தந்தை மூலமாகத்தான் உலக ராஜ்யம் கிடைக்கிறது என்ற நிச்சயம் உள்ளது.

பாடல். இறந்தாலும் உன் மடியில் வாழ்ந்தாலும் உன் மடியில்.........

ஓம் சாந்தி! குழந்தைகள் இந்த பாடலைப் பாடுகின்றனர். கல்புத்தியுடைவராக இருந்தவர்கள் தங்கமான புத்தியுடையவராக ஆவதற்காக இப்போது பாடலைப் பாடுகின்றனர். கற்கள் பாடலைப் பாடின என்று ஒரு பாடலும் கூட உள்ளது. அந்த கற்கள் பாடுவதில்லை. ஆனால் கல்புத்தியுள்ள மனிதர்கள் பாடுகின்றனர். இப்போது உங்களுக்கு ஈஸ்வரிய புத்தி கிடைத்துள்ளது. ஈஸ்வரன் தான் குழந்தைகளுக்குப் புத்தியை கொடுத்துள்ளார். ஈஸ்வரனுடையவர்களாக ஆகிவிட்டோம் எனும் போது தேகத்துடன் சேர்த்து நாம் முழு உலகத்தையும் மறந்து விடுகிறோம். ஏனென்றால் இது வாழத்தகுந்த உலகம் அல்ல! மிகவும் அழுக்கானதாகும். இதில் மிகவும் பிரச்சனைகள் உள்ளன. கீழான காரியங்கள் நடக்கின்றன. எந்த சுகமும் இல்லை. ஆகையால் நாங்கள் உங்களுடைய கழுத்தில் மாலையாகிறோம். தன்னை ஆத்மா என நிச்சயம் செய்து நாங்கள் உங்களுடையவர்களாகவே ஆகிவிடுகிறோம். எனவே பழைய உலகம், பழைய சரீரத்திலிருந்து உள்ளம் விலகி விடுகிறது. ஏனென்றால் உங்களிடமிருந்து எங்களுக்கு புதிய உலகத்தின் ஆஸ்தி கிடைக்கிறது என்று நாங்கள் அறிவோம். யாருக்கு இந்த நம்பிக்கை எதுவரை ஏற்படவில்லையோ அதுவரை அவர்கள் பிராமணர் ஆக முடியாது. வாழ்ந்து கொண்டே தந்தையுடையவர் ஆக வேண்டும். பாபா என்று நிராகாரத் தந்தை தான் அழைக்கப்படுகிறார். நீங்கள் எங்களுடைய தந்தையாகவும் உள்ளீர்கள் ஆசிரியராகவும் உள்ளீர்கள் மற்றும் சத்குருவாகவும் உள்ளீர்கள். நீங்கள் எங்களுக்கு உடனடி பலனை கொடுக்கக் கூடியவரும் ஆவீர்கள். தந்தையின் ரூபத்தில் உலக ராஜ்யத்தின் ஆஸ்தியை கொடுக்கக் கூடியவர். ஆசிரியரின் ரூபத்தில் முழு பிரம்மாண்டம் மற்றும் உலகத்தின் முதல், இடை, கடைசியின் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றீர்கள். சத்குருவின் ரூபத்தில் எங்களை முக்தி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வீர்கள் பிறகு ஜீவன் முக்திக்கு அனுப்புவீர்கள். ஓ பாபா! நாங்கள் உங்களுடன் தான் செல்வோம் என்று கூறவும் செய்கின்றனர். நீங்கள் தான் எங்களுடைய உண்மையான சத்குரு. அந்த குருமார்கள் உடன் அழைத்துச் செல்வதில்லை. அவர்களுக்கோ முக்தி ஜீவன் முக்திக்கான வழியே தெரியாது. அவர்கள் உங்களையே சர்வ வியாபி (எங்கும் நிறைந்தவர்) என்று கூறிவிடுகின்றனர் எனும் போது ஆஸ்தியை யார் கொடுப்பார்கள். யாரை ஓ இறை தந்தையே! என்று அழைப்பார்கள்? நாம் நிராகார சிவபாபாவுடையவராக ஆகியுள்ளோம் என்பதை இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். இப்போது எங்களுடைய தேகத்தின் மீதான ஈர்ப்பு நீங்கிவிட்டது. நாங்கள் உங்களுடைய வழிப்படி நடக்கிறோம். தேகத்தின் சம்மந்தங்களிலிருந்து புத்தியை நீக்கி தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயப்படுத்தி என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டது என்றால் உலகமே இறந்துவிட்டது போலாகும். உலகத்தில் உறவுகள் இருக்காது. தாயின் கர்ப்பத்தில் பிரவேசம் செய்யாதவரை உங்களுக்காக எந்த உலகமும் இல்லை. உலகத்திலிருந்து தனிப்பட்டுவிடுவீர்கள். குழந்தைகளே! நீங்கள் வாழும்போதே அனைத்தையும் மறந்து என்னுடையவராக ஆகுங்கள். நான் உங்களை உடன் அழைத்துச் செல்கிறேன் என்று இப்போது தந்தை கூறுகிறார். இந்த உலகம் அழியப் போகிறது. தேவதைகள் ஒருபோதும் தூய்மையற்ற உலகத்தில் வர மாட்டார்கள். லட்சுமியை வரவேற்கிறார்கள் என்றால் நன்றாக வீட்டை சுத்தம் செய்கின்றனர். ஆனால் இங்கே லட்சுமி வருவதற்கு இது சத்யுகம் அல்ல. பிறகு நாராயணர் எங்கிருந்து வருவார்? மகாலட்சுமிக்கு நான்கு புஜங்களை ஏன் கொடுக்கின்றனர்? இவர்கள் இருவராக இருக்கிறார்கள் என்பதை

யாருமே புரிந்து கொள்வதில்லை. இப்படி நான்கு புஜங்கள் உள்ள உடல் உருவாக முடியாது. பிறகு இரண்டு முகங்கள் தேவை. நான்கு கால்களை ஒருபோதும் காட்ட மாட்டார்கள். ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் ஒருபோதும் இருக்க மாட்டார்கள். இவர்கள் தம்பதிகளாக உள்ள லட்சுமி நாராயணன் ஆவார்கள் என்பதை புரிய வைப்பதற்காகத்தான் இவை அனைத்தும் ஆகும். தனிப்பட்ட முறையில் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு கால்களும் இருக்கும். முதன்முதலில் நம்முடைய தந்தை, ஆசிரியர் மற்றும் குரு என மூன்றுமே ஒருவர் தான் ஆவார், நம் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வார் என்பதை நிச்சயப்படுத்த வேண்டும். கடைசியில் ஞானத்தை கொடுப்பதற்கு அல்லது கூட அழைத்து செல்வதற்கு இவருக்கு சீடர்கள் என்று யாரும் இல்லை. இப்போது திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் நாடகம் முடிந்துவிட்டது என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். நான் அனைவருக்கும் சத்கதியை வழங்கும் வள்ளல், பதீத பாவனர் (தூய்மையற்றவரை தூய்மைப்படுத்துபவர்), காலனுக்கெல்லாம் காலன் என்று தந்தை கூறுகிறார். எண்ணெய்க் கொப்பரை முதலானவைகளின் காட்சி தெரிகிறது. ஏனென்றால் பாவம் செய்தால் தண்டனையும் அனுபவிக்கின்றனர். மற்றபடி எண்ணெய்க் கொப்பரை முதலான எதுவும் கிடையாது. ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விடுத்து மற்றொன்றை எடுக்கிறது. கர்ப்பத்தில் தண்டனை கிடைக்கும் போது அய்யோ! அய்யோ! என்று கதறுகின்றனர். சிவபாபா நம்முடைய தந்தை ஆசிரியர் சத்குரு ஆவார். இவர் ஒருவரைத்தான் நினைவு செய்ய வேண்டும் என்று இப்போது முதன் முதலில் குழந்தைகள் நிச்சயப்படுத்த வேண்டும். படைப்பவரும் ஒருவர் தான் ஆவார். 10 அல்லது 100 படைப்பவர்கள் இல்லை, 10 உலகங்களும் இல்லை. பாபா நாங்கள் உங்களின் கழுத்தின் மாலையாக ஆகிறோம் என்று குழந்தைகள் கூறுகின்றனர். பிறகு நம்முடைய ருத்ர மாலை உருவாகும். இந்த சமயம் பிராமணர்களாகிய நீங்கள் முயற்சியாளர்களாக உள்ளீர்கள். உங்களின் (பிராமணர்கள்) மாலை உருவாக முடியாது. ஏனென்றால் நீங்கள் விழவும் செய்கிறீர்கள், எழவும் செய்கிறீர்கள். நாம் பாபாவின் மாலையாகி பிறகு விஷ்ணுவின் மாலையாகி விடுவோம் என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். முதன் முதலில் உங்களின் நிராகாரி மாலை பரந்தாமத்தில் வரும், பிறகு சாகார மாலையாகி விஷ்ணு லோகத்தில் வருவீர்கள். மனிதர்களுக்கு இந்த விஷயங்கள் தெரியாது. நாங்கள் வாழும்போதே உங்களுடையவராக ஆகிறோம் என்று குழந்தைகள் கூறுகின்றனர். சாகார மனிதர்கள் சாகார மனிதர்களை தத்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர். இங்கே நிராகார ஆத்மாக்களாகிய உங்களை நிராகார சிவ பாபா தத்தெடுக்கிறார். ஓ ஆத்மாக்களே! நீங்கள் என்னுடையவர்கள் என்று பிரம்மா மூலம் கூறுகின்றார். ஓ சாகார மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடையவர்கள் என்று கூறுவதில்லை. இங்கே நிராகாரர் நிராகாரிகளுக்கு நான் உங்களுடையவன் என்று கூறுகிறார். மற்றபடி தத்தெடுப்பவர்கள் சரீரத்தைப் பார்க்கின்றனர். தன்னையும் ஆத்மா என புரிந்து கொள்வதில்லை. சகோதரன் சகோதரனை தத்தெடுத்தால் என்ன கிடைக்கும்? இங்கோ, தந்தை ஆஸ்தி கொடுப்பதற்காக தத்தெடுக்கிறார். இவை மிகவும் ஆழமான விஷயங்களாகும். யார் நல்ல விதமாகப் புரிந்து கொள்கின்றனரோ அவர்களின் புத்தியில் இந்த விஷயங்கள் பதியும். நிராகார தந்தை கூறுகிறார் - தேகத்தின் மீதுள்ள மோகத்தை நீக்கி என்னுடையவர்கள் ஆகிவிட்டால் நான் நிராகார உலகத்திற்கு உடன் அழைத்துச் செல்வேன். கிருஷ்ணரின் ஆத்மாவை பரமாத்மா என்று கூற முடியாது. அவரும் கூட 84 பிறவிகள் முழுமையாக எடுக்கிறார். லட்சுமி நாராயணரின் ராஜ்யம் நடந்தது. ராஜா ராணியாக இருப்பார்கள். அனைவருக்கும் தத்தமது தனித் தனி பாகம் கிடைத்துள்ளன. 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றனர். ஒருவருடைய விஷயம் அல்ல. மறுபிறவிகளோ அனைவருமே எடுக்க வேண்டும். 84 பிறவிகளின் சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிய வைக்க வேண்டும். 84 லட்சம் பிறவிகள் என்று கூறுவதன் மூலம் அனைத்து விஷயங்களும் கெட்டு விடுகின்றன. லட்சக்கணக்கான வருடங்களின் விஷயம் நினைவில் இருப்பதில்லை. இப்போது நினைவு ஏற்படுகிறது. இப்போது பிரஷ்டாச்சாரி உலகம், நாளை சிரேஷ்டாச்சாரி ஆகப் போகிறது. லால் பகதூர் சாஸ்திரி, நாங்கள் புதிய பாரதத்தை உருவாக்கியே தீருவோம் என்று கூறியதைப் போல நீங்கள் எழுதி வைக்க முடியும். இப்போது புதிய பாரதமோ புதிய உலகத்தில் இருக்கும். அங்கே தேவதா தர்மத்தைத் தவிர வேறு எந்த தர்மமும் இருப்பதே இல்லை. இப்போதோ பாரதத்தில் எண்ணற்ற தர்மங்கள் உள்ளன. பல விதமான இலை, கிளைகள் உள்ளன, இவையனைத்தும் பிற்காலத்தினுடையவை ஆகிவிட்டன. லட்சுமி நாராயணரே இப்போது பிரம்மா சரஸ்வதி ஆகியுள்ளனர் என்று கூட காட்டப் பட்டுள்ளது. மீண்டும் பிரம்மா சரஸ்வதியே லட்சுமி நாராயணர் ஆவார்கள். ஆகையால் விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மா வந்தார், பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணு வந்தார் என்று காட்டுகின்றனர். நீங்கள் இப்போது விஷ்ணு குலத்தவர் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது சரியாக நாடகம் முடியப்போகிறது என்று நல்ல

விதமாகப் புரிந்து கொள்பவர்களுக்கு குஷியின் அளவு அதிகரித்தபடி இருக்கும். நாடகம் என்று கூறுவதிலிருந்து முதல், இடை, கடைசி என அனைத்தும் நினைவில் வந்து விடுகிறது. உங்களுக்குள் யார் நன்கு புரிந்த நல்ல குழந்தைகள் உள்ளனரோ, அவர்களுக்கு எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகத்தின் நினைவு இருக்கும். முதலில் சூரிய வம்ச, சந்திர வம்சத்தின் ராஜ்யம் இருந்தது, பிறகு மற்றவர்கள் வந்தனர். வைஷ்ய வம்ச, சூத்திர வம்சத்தினர் ஆகினர். ஆத்மாக்களாகிய நாம் இப்படி 84 பிறவிகள் எடுத்தோம். இது கூட பலருக்கு நினைவு இருப்பதில்லை. நாடகத்தின் முதல், இடை, கடைசியின் ஞானம் இருக்க வேண்டும். இது 5000 வருடத்திற்கான நாடகமாகும் - இது புத்தியில் இருக்க வேண்டும். ஆத்மா எவ்வளவு சிறியது! 84 பிறவிகளின் நடிப்பை நடிக்கிறது. பரமாத்மாவும் எவ்வளவு சிறிதாக உள்ளார். அவரும் கூட நடிப்பை நடிப்பதற்காகக் கட்டுப்பட்டுள்ளார். நாடகத்தின் வசப்பட்டுள்ளார். சங்கம யுகம் வந்தது என்றால் அவர் நடிப்பு நடிப்பதற்கான நேரம் ஆரம்பமாகும். புதிய உலகத்தைப் படைப்போம் என்று பகவானுக்கு சங்கல்பம் எழுந்தது என்று சாஸ்திரங்களில் எழுதி விட்டனர். ஆனால் யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத விதமாக எழுதியுள்ளனர். அவையனைத்தும் கடந்த கால விஷயங்களாகும். நீங்களோ நடைமுறையில் நடிப்பை நடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நம்முடைய தந்தை, ஆசிரியர், சத்குரு அனைவரும் ஒருவரே என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உலகிய தந்தையை அப்படி கூறுவதில்லை. குருவை குரு என்று மட்டுமே கூறுவார்கள். இங்கேயோ மூன்றும் ஒருவரே ஆவார். இவை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் ஆகும். ஞானம் நிறைந்தவர் என்று இறைத்தந்தையைத் தான் கூறுவார்கள். அவருக்குள் முழு மரத்தினுடைய ஞானம் உள்ளது. ஏனென்றால் அவர் உயிர்த்துடிப்புள்ளவர் ஆவார். வந்து முழு ஞானத்தையும் கொடுக்கிறார். நாம் இந்த தேகத்தையும் கூட துறந்து தந்தையுடன் சென்று விடுவோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் கர்மங்களை வென்றவர்களாக (கர்மாதீத்) ஆகும்போது உங்களுக்குள் எந்த பூதமும் இருக்காது. தேக அபிமானம் முதல் நம்பர் பூதமாகும். இந்த அனைத்து பூதங்களின் பெரியவர் இராவணன் ஆவார். பாரதத்தில்தான் இராவணனை எரிக்கின்றனர். ஆனால் இராவணன் என்பது என்ன என்று யாருக்கும் தெரியாது. இந்த தசரா, ரக்ஷா பந்தன் (ராக்கி), தீபாவளி முதலான பண்டிகைகள் எப்போதிலிருந்து கொண்டாடி வந்தனர் என்று எதுவும் தெரியாது. கடைசியில் இந்த இராவணன் இறப்பாரா? அல்லது இப்படியே நடந்தபடி இருக்குமா என்பதும் தெரியாது. இராவணனை எரிக்கிறீர்கள், பிறகு உயிர்த்து எழுகிறார் ஏனென்றால் அவரது ராஜ்யமாக உள்ளது. சத்யுகத்தில் இராவணன் இருப்பதே இல்லை. அங்கே யோக பலத்தின் மூலம் குழந்தைகள் பிறக்கின்றனர். யோக பலத்தின் மூலம் நீங்கள் உலகத்தின் எஜமான் ஆகிறீர்கள் எனும்போது யோக பலத்தின் மூலம் குழந்தைகள் பிறக்க முடியாதா என்ன? அங்கே இராவணனே இல்லை. எனவே போகத்தின் (விகாரத்தின்) பெயரே இல்லை. ஆகையால் கிருஷ்ணரை யோகேஸ்வரர் என்று கூறுகின்றனர். அவர் முழுமையான விகாரமற்றவர். யோகி ஒரு போதும் விகாரத்தில் போவதில்லை. ஒருவேளை போகி (விகாரி) ஆகினீர்கள் என்றால் பிறகு யோகம் ஏற்படாது. இப்போது நீங்கள் யோகத்தைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். போகி ஆவதன் மூலம் அல்லது விகாரத்தில் போவதன் மூலம் யோகத்தை (நினைவின் தொடர்பை) ஏற்படுத்த முடியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய தந்தை, ஆசிரியர், சத்குரு என்ற மூவருடைய ஆஸ்திகள் ஒன்றாகக் கிடைக்கிறது. சத்குரு அனைவரையும் உடன் அழைத்துச் செல்கிறார். அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வார். ஆனால் நீங்கள் கழுத்தின் மாலையாகிறீர்கள். பிரியதர்ஷன் அனைத்து பிரியதர்ஷினிகளையும் அழைத்துச் செல்வார். முதலில் பிரியதர்ஷன் செல்வார், பிறகு சூரிய வம்சத்தவர், சந்திரவம்சத்தவர் பிறகு அவர்களுடைய முழு வம்சம், இஸ்லாமியர்களின் வம்சம், பௌத்தர்களின் வம்சம். அனைத்து ஆத்மாக்களும் அவரவர் பிரிவில் சென்று அமர வேண்டும். ஆத்மா நட்சத்திரமாக இருக்கிறது. இவை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய பெரிய விஷயங்களாகும். அதிர்ஷ்டசாலிகள் தான் இதை தாரணை செய்து மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைப்பார்கள். அவர்கள் மகிமைகள் கூட எழுதுகிறார்கள். இன்னார் எங்களுக்குப் புரிய வைத்ததும் எங்கள் புத்தியின் கதவு திறந்தது, இவர் எங்களுக்கு உயிர் தானம் கொடுத்துவிட்டார், பிறகு அவரிடமும் அன்பு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவர்களையே நினைவு செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். பிறகு அவரிடமிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறது. தரகரை நினைவு செய்ய வேண்டியது இல்லை. இடைத்தரகர் அவருடைய காரியத்தைச் செய்தார், அவ்வளவு தான் முடிந்தது. பிறகு பிரியதர்ஷனை பிரியதர்ஷினி நினைவு செய்கிறார்கள். பிரம்மா கூட இடைத்தரகர் ஆவார். அந்த சிவபாபாவைத்தான் நினைவு செய்ய வேண்டும். இந்த இடைத்தரகர் கூட அவரைத்தான் நினைவு செய்கின்றார். இவருக்கு மகிமை இல்லை. இவர் தூய்மையற்றவர். முதலில் இவருக்குள் பிரவேசம் ஆகி இவரை தூய்மையாக்கினார். ஒருவர் தூய்மையற்றவர், ஒருவர்

தூய்மையானவர். சூட்சும வதனத்தில் பிரம்மா தூய்மையானவர். அவருடைய முகத்தைக் கூட காட்ட வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் இதை புரிய வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் எப்போது வந்து பாபாவுடையவர் ஆகின்றோமோ அப்போது பாபா நாங்கள் உங்களுடையவர் ஆகிவிட்டோம், நீங்கள் எங்களுடைய தந்தை, ஆசிரியர் மற்றும் சத்குரு ஆவீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பாபா சொல்வார் - நான் கூட உங்களை என்னுடையவராக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் நினைவில் வையுங்கள் - என்னுடைய மரியாதையைக் காப்பாற்றுங்கள். என்னுடையவர் ஆகிவிட்டு விகாரத்தில் செல்லக் கூடாது. உண்மையில் இந்த நேரம் அனைவரும் நரகவாசிகளாக இருக்கிறார்கள். சொர்க்கத்தை நினைவு செய்கிறார்கள். இன்னார் சொர்க்கவாசி ஆனார் என்று சொல்கிறார்கள். ஆக சொர்க்கம் எங்கே? அப்படி சொர்க்கம் சென்றுவிட்டார் என்றால் இங்கே அழைத்து ஏன் உணவு ஊட்டுகின்றீர்கள்? தூய்மையற்ற உலகத்தில் தூய்மையற்ற பிராமணர்களுக்குத் தான் ஊட்டுகின்றார்கள். யாரும் தூய்மையானவராக இல்லை. ஆனால் இந்த சிறிய விஷயத்தை யாரும் புரிந்து கொள்வதில்லை. நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல்போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்:

1. **ஞானம் கொடுக்கக் கூடிய தரகர் மீது அன்பு வைக்காமல் ஒரு சிவபாபாவை மட்டும் நினைவு செய்ய வேண்டும். அவர் தான் உயிர் தானம் கொடுப்பவர்.**
2. **இந்த எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகத்தை புத்தியில் வைத்து அளவற்ற மகிழ்ச்சியில் இருக்க வேண்டும். தேக உணர்வைவிட்டு அசரீரி ஆவதற்கான பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.**

வரதானம். ஞானம், குணம் மற்றும் சக்திகளால் நிறைந்தவராகி தானம் செய்யக் கூடிய மகாதானி ஆகுக!

முழு நாளில் எந்த ஆத்மா சம்மந்தம், தொடர்பில் வந்தாலும் அவர்களுக்கு மகாதானியாகி ஏதேனும் சக்தி, ஞானம், குணங்களின் தானம் கொடுங்கள். ஞானம் என்ற வார்த்தையில் ஆன்மீக அர்த்தம் உதவி செய்வதாகும். உங்களிடம் ஞானத்தின் பொக்கிஷமும் இருக்கிறது, சக்திகள் மற்றும் குணங்களின் பொக்கிஷமும் இருக்கிறது. மூன்றிலும் நிறைந்தவர் ஆகுங்கள், ஒன்றில் மட்டும் நிறைந்தவர் அல்ல. எப்படிப்பட்ட ஆத்மாவாக இருந்தாலும், நிந்தனை செய்யக் கூடியவராக இருந்தாலும் கூட அவருக்கும் தன்னுடைய உள்ளுணர்வு மற்றும் ஸ்திதியின் மூலம் குணதானம் செய்யுங்கள்.

சுலோகன். யார் ஒரு தந்தையின் மீது கவரப்பட்டு இருக்கிறார்களோ அவர்கள் மீது எந்த ஆத்மாவின் பிரபாவமும் (தாக்கமும்) ஏற்பட முடியாது.

இனிமையான குழந்தைகளே! இப்பொழுது எல்லையற்ற இரவு முடிவடைந்து கொண்டிருக்கின்றது, பகல் வரப் போகின்றது, திரும்பி விட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும், ஆகையால் இப்பொழுது ஊர் ஊராக அலைவதை நிறுத்துங்கள்ணி.

கேள்வி: எந்த பயிற்சியின் ஆதாரத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிக நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முடியும்?

பதில்: குறைந்தது 8 மணி நேரம் நினைவு இருக்க வேண்டும், இந்த பயிற்சி ஏற்பட்டு விட்டால் சேவை மிக நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஏனெனில் நினைவின் மூலம் தான் முழு உலகிற்கும் தூய்மை மற்றும் அமைதிக்கான வாயுமண்டலம் பரவும். நினைவின் மூலம் தான் விகர்மங்களும் விநாசம் ஆகும். மேலும் உயர்ந்த பதவியும் கிடைக்கும். ஆகையால் இந்த ஆன்மீக யாத்திரையில் ஒருபொழுதும் களைப்படையாதீர்கள். தேக உணர்வை விடுத்து ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான நிரந்தர பயிற்சி செய்து கொண்டே இருங்கள்.

பாட்டு: இரவு பயணிகளே! ஒருபொழுதும் களைப்படையாதீர்கள் ......

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகள் எச்சரிக்கையைக் கேட்டீர்கள். இரவு பயணிகளே ..... என்று தந்தை குழந்தைகளுக்கு எச்சரிக்கை கொடுக்கின்றார். ஏனெனில் இப்பொழுது உங்களுக்காக பகல் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது எல்லையற்ற இரவு மற்றும் பகல். எல்லையற்ற இரவு முடிவடைந்து கொண்டிருக் கின்றது மற்றும் எல்லையற்ற பகல் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய (ஆத்மாக்கள்) நீங்கள் தங்களது வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். அதற்காகவே நீங்கள் அரைகல்பம் பக்தி செய்து வந்தீர்கள், ஆனால் உங்களால் தந்தையை தேட முடியவில்லை. ஏனெனில் அவரது பெயர், ரூபத்தை மாற்றி விட்டீர்கள். இப்பொழுது தந்தை பகல் அதாவது கலியுகத்திலிருந்து சத்யுகம் செல்வதற்கான வழிக் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பாபா புரிய வைத்திருக்கின்றார் - யார் விகாரத்தின் மூலம் பிறக்கின்றார்களோ அவர்கள் தான் பிரஷ்டமானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். பாரதவாசிகள் தந்தையையே மறந்து விட்டனர். கீதையின் பகவான் நிராகாரமானவர், அவருக்குப் பதிலாக சாகார கிருஷ்ணரின் பெயர் போட்டு விட்டனர். இது மிகப் பெரிய தவறாகும். அதன் காரணத்தினால் அரை கல்பத்திற்கு துக்கம் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. துக்கம் அனுபவிப்பதற்கு தவறுகள் நிமித்தமாக ஆகிவிடுகின்றன. இதுவும் நாடகத்தில் பாகமாக பதிவாகியிருக் கின்றது. பக்தி மார்க்கத்தில் அலைந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். ஒருவேளை தந்தையை அறிந்து கொண்டால் அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது தந்தையை அறிந்து கொண்டீர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அதே உருவில் வந்தால் அவரை புரிந்து கொள்வதற்கு எந்த கடினமும் இருக்காது. அனைவரும் உடனடியாக அறிந்து கொள்வர். ஆனால் இவர் (சிவபாபா) மிகவும் குப்தமானவர், குழந்தைகளாகிய நீங்களும் மறந்து விடுகின்றீர்கள். கிருஷ்ணரை யாரும் மறக்க முடியாது. முழு உலகமும் உடனேயே வெடித்து விடும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் நம்மை சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார் என்று நினைப்பர். ஏனெனில் அவர் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர். அவரை யாரும் விட்டுவிடுவதில்லை, ஆனால் புரிய வைப்பதற்கு மிகுந்த யுக்தி தேவை. ஒருவேளை புரிய வைக்கும் யுக்தி இல்லையெனில் சில நேரங்களில் பெயரைக் கெடுத்து சேவைக்கு புறம்பான காரியங்களைச் செய்து (disservice) விடுகின்றனர். ஏனெனில் சுயம் முழுமையாக புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஆகையால் மற்றவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் புரிய வைத்து கணக்கு வழக்கை கூற முடியாது. இந்த நேரத்தில் அனைவரும் பதீதமாக இருக்கின்றனர். பதீத பாவன சீதாராம் என்று பாடுகின்றனர். ஆனால் பாவனம் ஆக்கக் கூடியவர் யார்? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. கீதையின் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் என்று நினைத்து விட்டனர். இராமருக்கு எந்த சாஸ்திரமும் கிடையாது. இராமாயணம் என்பது இராமச்சந்திரனின் சாஸ்திரம் என்பது கிடையாது. சத்திரிய தர்மத்தை ராமர் ஸ்தாபனை செய்யவில்லை. பிராமணன், தேவதா, சத்திரியர் மூன்று தர்மங்களையும் ஒன்றாக சிவபாபா ஸ்தாபனை செய்கின்றார். உங்களிலும் மிகச் சிலரே இந்த விசயங்களைப் புரிந்து கொள்கின்றனர். இராஜா ராணி ஒருவர் தான் இருப்பார். மற்றபடி பிரஜைகள் மற்றும் தாச தாசிகள் பலர் இருப்பார்கள். முன்பு ராஜாக்களிடத்தில் பல தாச தாசிகள் இருந்தனர். சிலர் மகிழ்விப்பதற்காக, சிலர் ஆடுவதற்காக. நடனத்தில் ஆர்வம் அங்கும் (புதிய உலகில்) அதிகமாக இருக்கும். மற்றபடி ராஜா ராணிகளாக மிகச் சிலரே வெளிப்படுவர். யார் நல்ல முறையில் புரிந்து மற்றும்